

Bilag 8.

Invalideforsikringsraadet.

7. Oktober 1930.

Ved Skrivelse af 4. Marts d. A. har det høje Ministerium under Henvisning til dets Skrivelse af 24. September f. A. og Raadets Svar af 9. Oktober s. A. anmodet Raadet om til Brug ved den videre Behandling af Forslaget til Lov om Folkeforsikring at søge at fremskaffe nye supplerende Oplysninger om Invaliderrentenyderne og deres Ægtefællers Indtægtsforhold.

I denne Anledning har man foretaget to særskilte Undersøgelser: en Stikprøveundersøgelse omfattende 500 *ældre* Rentenydere, d. v. s. saadanne, om hvem Invaliditetskendelse er afsagt inden 1. April d. A., og en Undersøgelse omfattende den allerstørste Del af de Rentenydere, hvorom Kendelse er afsagt i Tiden fra 1. April til 31. Juli d. A.

De af den førstnævnte Undersøgelse omfattede Rentenydere har man udtaget saaledes, at de, efter Renteaansøgningstidspunktet og under Hensyn til Antallet af tilbageværende Rentenydere, fordeler sig ligeligt paa hele Tiden efter 1. Oktober 1921, da Invalideforsikringen traadte i Kraft; bortset herfra er de ganske tilfældigt udtagne.

Grundlag for Undersøgelsen har man fremskaffet ved Udsendelse af særlige Spørgeskemaer, dels til Rentenyderne, dels til Kommunalbestyrelserne i disses Opholdskommuner.

Grundlaget for den anden Undersøgelse, der omfatter 1030 Tilfælde, er fremskaffet derved, at man i alle Sager, der kunde ventes afgjort i det omhandlede Tidsrum, samtidig med den almindelige Behandling har søgt at fremskaffe fyldigst mulige Oplysninger om de forsikredes og disses Ægtefællers Indkomst-, Formue- og Arbejdsforhold samt Børneantal, ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor disse Oplysninger eller en Del af dem ikke var nødvendige for Sagens almindelige Behandling.

Paa Grundlag af samtlige foreliggende Oplysninger har man i hver enkelt Sag søgt at fastslaa det Beløb, der efter Forslaget skal regnes som Rentenyderens Indtægt. Ved Fastsættelse heraf har man saa nøje som muligt fulgt Reglerne i Lovforslagets § 41, 3. Stk. Nr. 1. Med Hensyn navnlig til Indtægt af offentlig Understøttelse, har man som Hovedregel medregnet saadan Hjælp, som kan regnes at ville blive fortsat uforandret ogsaaefter Invaliderrentens Tilstaaelse, f. Eks. Understøttelser i Henhold til tidligere tysk Lovgivning, Legater og Arbejdsløshedsunderstøttelse *til Rentenyderens Ægtefælle*, hvorimod man ikke har medregnet saadan Understøttelse, som principielt maa bortfalde eller formindskes ved Rentens Tilstaaelse, f. Eks. Arbejdsløshedsunderstøttelse *til Rentenyderen selv*, almindelig Fattighjælp eller Hjælpekassehjælp. Understøttelse der ydes til en forsikrets mindreaarige Børn — f. Eks. Enkebørnsunderstøttelse og Alimentationsbidrag — har man ej heller medregnet.